

АКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯ

Бойко Ксенія Леонідівна
старший викладач кафедри
англійської мови для судноводіїв
Херсонська державна морська академія
м.Херсон, Україна

Вступ. Успішність навчання значним чином визначається тим, як студент здатен впроваджувати нові ідеї, підходи та технології у процесі отримання знань, умінь та навичок. Сучасне суспільство все більше потребує випускників, які готові працювати в умовах, які постійно оновлюються. Тому в наукових дослідженнях вітчизняних та зарубіжних науковців велика увага приділяється активним технологіям навчання, які допомагають студентам самореалізовуватися, що є невід'ємною частиною формування успішної людини.

Мета роботи. Метою даної роботи було обґрунтування важливості та необхідності використання активних технологій навчання в процесі вивчення англійської мови студентами судноводійної спеціальності. Обґрунтовується доцільність та позитивний вплив активних технологій навчання на пізнавальну діяльність та формування навичок говоріння.

Матеріали та методи. Поставлена мета досягалась за допомогою теоретичних та емпіричних методів дослідження. Було проаналізовано наукову літературу, психолого-педагогічні джерела, проаналізовано навчальний процес. Дослідженням питання активних стратегій займалися такі науковці як О.М. Матюшкін, який обґрунтував необхідність впровадження активних форм та методів в системі вищої освіти; Т.В. Кудрявцев, І.Д. Бех, Є.В. Бондаревська, вважають, що саме партнерська позиція вчителя та студента – визначна складова ефективності застосування стратегій; М.І. Махмутов та І.Я. Лернер вивчали активізацію процесу навчання, які більшою частиною пов'язані з

проблемним навчанням.

Результати та обговорення. Активне навчання – це термін, що використовується для опису стратегій навчання, які сприяють активній участі студентів у процесах формування знань [3, 17].

Організація і проведення заняття з англійської мови у вищому навчальному закладі передбачає використання активних та інтерактивних методів, які дозволяють студенту навчатися самостійно, виробляти алгоритм навчальних дій, спрямованих на вирішення проблемних питань. У процесі отримання знань у них з'являється можливість визначити коло джерел, що забезпечують досягнення мети. Для успішного виконання завдань студенти мають вступати у взаємодію з соціальним оточенням, а також аналізувати результати спільної роботи з позицій вибору найбільш ефективних методів і прийомів, використовуваних на занятті для досягнення поставлених мети і завдань.

Стратегії можуть включати практичну діяльність, короткі завдання на написання та обговорення, завдання вирішення проблем, збір та узагальнення інформації, створення питань та діяльність на основі роздумів. Разом ці діяльності спрямовані на розвинення навичок, а не на пасивну передачу фактів та ідей. Активні стратегії навчання будуються на конструктивістських теоріях навчання, які підкреслюють важливість встановлення зв'язків між колишніми знаннями і новим досвідом і концепціями. Таким чином, активні навчальні завдання призначені для того, щоб виявити поточне розуміння, зробити це розуміння ясним, а потім створити можливості для студентів інтегрувати нові знання у своє розуміння.

Прикладами завдань для досягнення мети можуть виступати наступні завдання:

- Case studies,
- Debates,
- Group investigation,
- Developing and describing new solutions or plans,

- Design project,
- Questionnaires,
- Concept map [4, 178].

Як правило, активні стратегії навчання включають поєднання індивідуальних і спільних завдань, надаючи студентам можливість відображати або прогнозувати результати, а потім ділитися своїми ідеями і обговорювати їх з однолітками. Студенти можуть обговорювати новий план дій у малих групах, а потім проводити порівняльний аналіз, об'єднавшись у велику групу. Дії можуть тривати в будь-якому місці від декількох хвилин до великих проміжків часу. Основне завдання у тому, щоб активувати когнітивні процеси студентів, поки вони перебувають в аудиторії. Викладач може самостійно розробити і впровадити стратегії у своєму класі, спираючись на індивідуальні особливості предмету та студентів.

Таким чином, використання активних технологій необхідно, однак слід враховувати деякі принципи їх відбору, які мають вплив на фінальний результат. По-перше, будь-який прийом вимагає знайомства з ним, презентації окремих елементів та деталей. По-друге, є активні методи і прийоми, які можуть бути застосовані на одному етапі заняття і неприпустимі на іншому. По-третє, при відборі активних методів і прийомів необхідно враховувати зміст матеріалу [1, 124].

Активне навчання допомагає студентам задуматися над своїм розумінням, заохотити їх встановити зв'язок між своїми попередніми знаннями та новими концепціями. Часто активні навчальні завдання просять студентів чітко визначити своє мислення, що також дозволяє викладачу оцінити рівень навчання та успішності тієї чи іншої стратегії.

Особливо важливим фактором вибору стратегії для заняття з англійської мови є такий, що в кінцевому результаті студенти мають презентувати свої ідеї іноземною мовою, продемонструвати глибше розуміння проблеми, провівши аналіз та задіявши найбільшу кількість знань, умінь і навичок.

Висновки. Отже, активні технології навчання в процесі вивчення

англійської мови за професійним спрямування залучають студентів не лише до виконання вправ, а й до рефлексії, до аналізу того, як вони досягли тих чи інших результатів. Можна вважати, що застосування такого методу урівнює відповідальність студента та викладача за отримані результати. Впровадження активних технологій вимагає від викладача більше роботи по плануванню заняття, та доцільного вибору конкретної стратегії. Тож вважаємо, що застосування різних стратегій на повних етапах заняття стане питанням наступних досліджень.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Вербицкий А. А. Активное обучение в высшей школе: контекстный подход. Метод.пособие. – М.: Высш. шк., 1991. – 207с.
2. Мойсеюк Н. Є. Готовність до професійної діяльності: суть і шляхи формування // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. праць. Вип. 12 / І. А. Зязюн та ін. – К. : Вінниця : ДОВ —Вінниця», 2006. – С. 364 – 368.
3. Смолкин А. М. Методи активного навчання. – М.: Вища школа, 1991. – 176 с.
4. Carr, R., Palmer, S., and Hagel, P. Active learning: the importance of developing a comprehensive measure. *Active Learning in Higher Education* 16. – London, 2015. – P. 173-186.
5. Ramsden P. Learning to Teach in Higher Education, 2nd ed. – London: Taylor and Francis, Inc., 2003. – P.18–35
6. Randall M. and Thornton B. Advising and Supporting Teachers. – Cambridge University Press, 2001. – 286 p.